RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 94.538 van 5 april 2001
in de zaak A. 97.555/IX-2599.

In zake : de VZW INFO-JEUGD,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. LEYSSENS,
kantoor houdende te BRASSCHAAT,
Bredabaan 985

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. LAMBERT,
kantoor houdende te OOSTENDE,
Batterijstraat 16.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW INFO-JEUGD op 17 november 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- de beslissing van 8 augustus 2000 van de Vlaamse minister van Jeugd waarbij het voornemen wordt geformuleerd om, bij ontstentenis van bezwaar, de erkenning van de verzoekende partij als landelijke jeugdvereniging te beëindigen en de omzetting van dat voornemen in een definitieve beslissing ingevolge de hiernavermelde beslissing van 18 september 2000 van de administratie;
- de beslissing van 18 september 2000 waarbij Marleen SERRÉ, adjunct van de directeur bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, vaststelt dat de verzoekende partij geen bezwaar heeft ingediend tegen het voormeld voornemen om haar erkenning te beëindigen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 maart 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. LEYSSENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat G. LAMBERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. De verzoekende partij, de VZW INFO-JEUGD, is een jeugdvereniging die sinds 1977 erkend is en gesubsidieerd wordt op basis van het decreet van 22 januari

1975 houdende erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

1.2.1. Het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning van het landelijk georganiseerd jeugdwerk vervangt, met ingang van 1 januari 1998, het decreet van 22 januari 1975. Dat decreet wordt uitgevoerd door het besluit van de Vlaamse regering van 2 juni 1998 -gewijzigd door het besluit van 8 september 2000- betreffende de nadere erkenningsvoorwaarden, de erkenningsprocedure, de modaliteiten inzake inspectie en begeleiding en de wijze van subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

De nieuwe regeling legt andere accenten en stelt nieuwe eisen aan de subsidieaanvragers. Het was volgens de verwerende partij van bij het begin duidelijk dat de verzoekende partij het moeilijk zou krijgen om te voldoen aan de nieuwe erkenningsvoorwaarden.

1.2.2. In 1998 vindt een inspectie van de vereniging plaats. Er blijken ernstige financiële moeilijkheden te bestaan en op een aantal punten voldoet de vereniging niet aan de voorwaarden van het nieuwe decreet.

Op 29 april 1999 vindt een nieuwe inspectie plaats. Opnieuw voldoet de verzoekende partij op vijf punten niet aan de decretale voorwaarden voor de erkenning. Dat wordt haar op 11 juni 1999 medegedeeld. Zij antwoordt uitvoerig met een brief van 17 juni 1999. Volgens het bestuur voldoet die uitleg niet. Toch besluit de minister dat de administratie op 1 februari 2000 de zaak opnieuw moet onderzoeken op basis van het tegen die datum voor te brengen verslag over de werking van de vereniging in het jaar 1999.

1.3. Uit het dossier blijkt niet dat de verzoekende partij op 1 februari 2000 een afzonderlijk werkingsverslag heeft ingediend.

Zij blijkt wel einde 1999 een "beleidsnota" voor het jaar 2000 ingediend te hebben. Daarin zet zij, in het hoofdstuk "stand van zaken", uiteen dat het jaar 1999 "een rampjaar" was, dat zij pogingen heeft gedaan om aan de voorwaarden van het nieuwe decreet te beantwoorden maar dat zij er niet in geslaagd is de vooropgestelde 80 uur vorming (productbegeleiding) te realiseren en dat de personeelsbezetting (onder meer ziekte van de vaste medewerker) "een ramp" was. Zij omschrijft vervolgens haar missie en doelstellingen (jongeren informeren, adviseren en begeleiden), haar kerntaak (dienstverlening aan de jeugd en aan de jeugdverenigingen) met hoofd- en bijmodules (hoofdmodule : begeleiden en zelf een nieuw product aanmaken; bijmodules : vier publicaties, jaarlijks onderzoek van een probleem in verband met het jeugdwerk, uitwerken van een site op het internet), haar middelen en human ressources en de wijze waarop zij de kwaliteitszorg zal verzekeren en zij besluit : "We zouden het op prijs stellen om een aantal problemen, die zich binnen onze organisatie stellen, persoonlijk met uw diensten te bespreken".

Het bestuur Jeugd en Sport reageert op die beleidsnota met een brief van 27 januari 2000 met de vraag om de "missie en visie" van de vereniging te expliciteren. Er wordt ook opgemerkt dat de beoogde producten en publicaties gelijklopend zijn en mogelijk zelfs toegespitst op scholen, dat niet blijkt dat het onderzoeksthema relevant gekozen is, dat het adres van de website niet wordt medegedeeld en dat de kwaliteitszorg "compleet duister" is.

1.4.1. Met een aangetekende brief van 8 augustus 2000 deelt de minister van Jeugd aan de verzoekende partij mede dat het onderzoek van het werkingsverslag 1999 en de opvolging van de werking gedurende dat jaar uitgewezen heeft dat de vereniging op basis van het referentiejaar 1999 niet voldoet aan alle erkennings-

voorwaarden van het decreet van 12 mei 1998. Hij vermeldt dan vijf concrete tekortkomingen en besluit :

> "Ik heb dan ook het voornemen uw vereniging niet langer te erkennen als landelijk georganiseerde jeugdvereniging.
> Overeenkomstig artikel 12 van het uitvoeringsbesluit van 2 juni 1998 (...) kan uw vereniging tegen dit voornemen een gemotiveerd beroep aantekenen.
> Gelieve dit beroep, binnen de 30 dagen na verzending van deze brief, per aangetekend schrijven te richten aan de afdeling Jeugd en Sport, (...)".

1.4.2. Overeenkomstig artikel 18, § 5, van het decreet van 12 mei 1998 heeft het niet motiveren van het beroep of het laattijdig indienen ervan tot gevolg dat het bezwaar onontvankelijk is en dat "het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege wordt omgezet in (...) een beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning".

1.5. Op 23 augustus 2000 zendt de voorzitter van de verzoekende partij een aangetekende brief naar de verwerende partij. Daarin stelt hij :

> "We ontvingen uw schrijven van 8 augustus 2000, waarin u ons mededeelt dat onze organisatie niet langer erkend kan blijven.
> We brengen begrip op voor de argumenten die u aanhaalt en gaan grotendeels akkoord met de wijze waarop u onze werking voor het jaar 1999 evalueerde. We willen er wel uw aandacht op vestigen dat de werking van onze organisatie zich in 1999 werkelijk op een historisch dieptepunt bevond. De vaste kracht, die al sinds 1979 voor onze organisatie werkte -eerst als gedetacheerde leerkracht en nadien als vaste kracht- was gedurende gans het jaar 1999 in ziekteverlof (nu nog trouwens). De gedetacheerde leerkracht, die er in de praktijk alléén voor stond, was pas sinds september 1998 in dienst. Hij was niet opgeleid voor en ook niet opgewassen tegen de taak om de organisatie grondig te reorganiseren. Dit kon niet anders dan mislopen.
> Daarom zijn we zo vrij u om gepaste overgangsmaatregelen te vragen, die ons in staat kunnen stellen om de contractuele verplichtingen ten opzichte van Roos PROESMANS (onze vaste kracht) na te komen. Het sociaal secretariaat Securex berekende haar contractbreukvergoeding als volgt (zie bijlage). We

voorzien in de loop van het jaar 2001 ook nog andere uitgaven o.a. het honorarium van de bedrijfsrevisor, de publicatie van de opheffing van de vereniging in het Belgisch Staatsblad, en een beperkt aantal kantoorbehoeften zoals briefport en telefoon ... We zullen dan ook een zeer beperkte begroting indienen voor de uitgaven, die we nog voorzien in de loop van het jaar 2001. Uiteraard beschikt Info jeugd niet over de nodige financiële reserves om deze uitgaven zelf te financieren.

Mogen we hopen op begrip voor deze specifieke situatie ?".

1.6. Met een aangetekende brief van 18 september 2000 deelt de adjunct van de directeur Marleen SERRÉ aan de verzoekende partij en aan zes andere verenigingen mede dat zij uiterlijk op 7 september 2000 geen bezwaarschrift ingediend hebben, zodat het in de brief van 8 augustus 2000 neergeschreven voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege is omgezet in een beslissing tot intrekking van de erkenning, zulks met ingang van 1 januari 2001.

Met een 19 september 2000 gedagtekende brief die met de gewone post wordt verstuurd, gaat de verwerende partij in op de bemerkingen die de verzoekende partij in haar bezwaarschrift van 23 augustus 2000 had geuit. Zij stelt dat het niet aan de overheid is om in gepaste overgangsmaatregelen te voorzien voor de contractuele verplichtingen van de VZW tegenover haar personeelslid, dat de VZW zelf verantwoordelijk is voor haar financieel beleid en dat de VZW voor het jaar 2000 nog recht heeft op subsidies.

1.7. In een 2 oktober 2000 gedagtekende en aangetekend naar de verwerende partij verzonden brief zet de verzoekende partij uiteen dat zij op 20 september 2000 twee brieven van de verwerende partij ontvangen had, één welke aangetekend verzonden was en waarin haar werd medegedeeld dat zij geen bezwaar had ingediend en één die niet aangetekend verzonden was, maar waarin werd ingegaan op de inhoud van haar aangetekende brief van

23 augustus 2000. Zij wijst op de tegenstrijdige houding die het bestuur in haar zaak aanneemt en kondigt aan dat zij toch een "beperkte begroting" zal indienen.

1.8. Op 6 oktober 2000 bevestigt de verwerende partij aan de verzoekende partij dat haar erkenning op 1 januari 2001 ingetrokken wordt omdat haar schrijven van 23 augustus 2000 niet als een bezwaar wordt gezien zodat het voornemen van de minister van rechtswege omgezet is in een eindbeslissing;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist doordat de verzoekende partij zich richt tegen het voornemen om haar erkenning in te trekken en tegen het besluit om haar bezwaar als in rechte ongeldig te beschouwen;

Overwegende dat in deze zaak de schorsing gevorderd wordt van het op het voornemen van de minister gesteunde besluit om de erkenning van de verzoekende partij in te trekken, meer bepaald doordat het voornemen van de minister, waarvan sprake in de brief van 18 augustus 2000, in een daadwerkelijk besluit omgezet is als gevolg van het niet indienen van het rechtsgeldig bezwaar; dat dergelijk besluit de rechtstoestand van de verzoekende partij wijzigt zodat, in dat opzicht, de vordering tot schorsing in haar eerste voorwerp ontvankelijk is; dat daarentegen het tweede bestreden besluit, voor zover het als een op zichzelf staande beslissing kan gezien worden dat losstaat van de intrekkingsbeslissing die als het eerste voorwerp van de vordering wordt aangemerkt, een declaratief besluit is dat geen eigen rechtsgevolgen teweegbrengt en dat bijgevolg niet het voorwerp kan zijn van een afzonderlijk annulatieberoep;

2.2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij betoogt dat zij als gevolg van de bestreden intrekking geen subsidies meer zal krijgen van de overheid, dat, aangezien 70% van haar jaarlijkse werkingsmiddelen bestaan uit subsidies van de Vlaamse Gemeenschap, zij haar debiteuren niet zal kunnen betalen en dat zij ook niet zal kunnen voldoen aan haar sociale verplichtingen ten overstaan van haar personeel, met het gevolg dat zij, bij gebrek aan eigen reserves, in een toestand van gebonden ontbinding en vereffening zal belanden en een vernietiging van het bestreden besluit volgens de gewone procedure te laat zal komen om die ontbinding te beletten;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota opmerkt dat de werking van de verzoekende partij toch reeds stil ligt en dat zij haar kernopdrachten niet meer vervult -de fulltime medewerkster is reeds sinds begin 1999 afwezig wegens ziekte en is nooit vervangen, de gedetacheerde leerkracht verliet op 1 september 2000 de organisatie en werd evenmin vervangen-; zij stelt ook dat de verzoekende partij reeds in haar brief van 23 augustus 2000 te kennen heeft gegeven dat zij haar werking zou staken aangezien zij in die brief uiteenzet dat zij alleen subsidies wenst voor de kosten van ontbinding van de vereniging en de kosten voor de ontslagvergoeding van het personeelslid; zij leidt daaruit af dat het vergezocht is te stellen dat het ontbreken van subsidies haar in een toestand van onvermogen zal brengen;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij zich beroept op een financieel nadeel; dat evenwel een financieel nadeel herstelbaar is, tenzij in het verzoekschrift wordt aangetoond dat bijzondere gegevens van de zaak aannemelijk maken dat een vernietigingsarrest, gewezen volgens de gewone procedure, niet zal volstaan om een adequaat herstel van het nadeel mogelijk te maken, bijvoorbeeld omdat het bestaan of het voortbestaan zelf van de verzoekende partij als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in het gedrang komt;

Overwegende dat de verzoekende partij erop wijst dat, voor het jaar 1998, bijna 70 % van haar werkingsmiddelen bestond uit de subsidies van de Vlaamse Gemeenschap; dat uit de door de verzoekende partij overgelegde stukken blijkt dat de vereniging weinig of geen financiële reserves heeft opgebouwd en dat het niet ontvangen, voor het jaar 2001, van subsidies van de Vlaamse Gemeenschap haar voortbestaan inderdaad in het gedrang kan brengen; dat evenwel de verwerende partij er terecht op wijst dat de voorzitter van de verzoekende partij in de sub 1.5. overgeschreven brief van 23 augustus 2000 melding heeft gemaakt van de bedoeling om de werking van de VZW te beëindigen aangezien hij in die brief verzoekt om "gepaste overgangsmaatregelen" teneinde de VZW toe te laten "de contractuele verplichtingen ten opzichte van Roos PROESMANS (onze vaste kracht) na te komen" en teneinde de andere kosten verbonden met de "opheffing van de vereniging" te kunnen betalen; dat trouwens uit de toelichting bij de begroting die de verzoekende partij voor het jaar 2001 aan de verwerende partij heeft bezorgd ook blijkt dat de -in vergelijking met de rekening 1998- verhoogde kosten veroorzaakt worden, niet door geplande verhoogde activiteiten, maar door de vergoeding voor de contractbreuk van het enig personeelslid;

Overwegende dat, aangezien de stopzetting van de activiteit van de verzoekende partij blijkbaar andere oorzaken heeft dan het ontberen van subsidies, de verzoekende partij in die stopzetting van de bedrijvigheid geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan vinden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging verantwoordt van de beslissing tot intrekking van haar erkenning vanaf 1 januari 2001; dat de vordering tot schorsing om die reden verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf april 2000 en een, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,
wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **A. VANDENDRIESSCHE.**